

Mobilność europejskich miast (I) Polityka transportowa

Utworzono: środa, 21, maj 2014 08:26 Agnieszka Serbeńska



Obecnie miejska mobilność oparta jest na samochodach osobowych zasilanych paliwami kopalnianymi. Niesie to określone konsekwencje. Między innymi przestrzeń miast jest anektowana przez samochody, a sieć ulic przeciążona ruchem aut. W miastach narasta zanieczyszczenie powietrza; w tej chwili mobilność miejska odpowiada za 23% emisji CO₂ w transporcie. To z kolei niesie nieodwracalne skutki w postaci globalnych zmian klimatycznych.

Ponadto, nasila się zagrożenie dla zdrowia ludzi. Szereg chorób wywoływanych jest zanieczyszczeniem powietrza, a więc zawartymi w nim tlenkami azotu i cząsteczkami NO_x i PM. Wysoki udział ruchu samochodowego w miejskim transporcie oznacza także zagrożenie bezpieczeństwa. Udział wypadków w miastach nadal stanowi około 40% wszystkich wypadków śmiertelnych na drogach (ok. 11 tys. rocznie).

Unia Europejska w ramach swoich kompetencji odpowiada za politykę transportową tworząc strategie i regulacje obowiązujące dla całego jej obszaru. W przypadku mobilności miejskiej odpowiedzialność za kierunki jej rozwoju i charakter spoczywa po stronie władz lokalnych. Ale nie oznacza to, że pozostają one w kreowaniu tej polityki osamotnione, bez wsparcia, czy też mają pełną dowolność w tworzeniu ram własnej polityki transportowej. Ramy polityk transportowych określa Unia Europejska, ona również tworzy warunki ich finansowania oddając do dyspozycji fundusze na ich realizację oraz fundusze służące badaniom i wdrożeniom innowacyjnych rozwiązań w zakresie transportu. Ponadto UE ułatwia pomiędzy państwami członkowskim wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk oraz podejmuje działania mające na celu podniesienie świadomości społeczeństw w

dziedzinie mobilności.

Ramy miejskiej polityki wyznaczają unijne dokumenty: „Plan działania w zakresie miejskiej mobilności” (2009) oraz Biała karta transportu (2011). Celem UE jest zmniejszenie w miastach o połowę użycie pojazdów konwencjonalnych, a więc napędzanych paliwami kopalnymi. Uzyskanie tego poziomu ograniczenia zaplanowano do 2030 roku, natomiast pełne wyeliminowanie z ruchu tego rodzaju samochodów w miastach miałyby nastąpić do 2050 roku. Według założeń unijnych dokumentów również do 2030 roku centra większych miast Europy mają rozwinąć transport i logistykę wolną od CO₂.

W grudniu 2013 roku został opublikowany kolejny unijny dokument: „Pakiet mobilności miejskiej” (ec.europa.eu/transport/themes/urban/ump_en.htm). Zapewni on podstawę do europejskiej debaty o miejskiej mobilności i da impuls europejskim miastom do podejmowania odpowiednich działań. Poza pomocą w wymianie najlepszych doświadczeń czy dofinansowaniu projektów, UE będzie kontynuować prace służące rozwojowi Planów Zrównoważonej Mobilności Miejskiej (SUMP - Sustainable Urban Mobility Plans). Wdrażanie SUMP może przyspieszyć proces zmian miejskiej mobilności w kierunku jej bardziej wydajnych form i metod zrównoważonego transportu.

AS